

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobce **M.H.**, bytem, t.č., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5.12.2012, č.,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 5.12.2012, č., žalovaná zamítla námitky žalobce a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 26.9.2012, č.j. potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím ČSSZ zamítla pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění s přihlédnutím k čl. 46 nařízení Evropského parlamentu a rady (ES) č. 883/2004 žádost o invalidní důchod, neboť podle posudku OSSZ Plzeň – město ze dne 22.8.2012 účastník řízení není invalidní, protože mu poklesla pracovní schopnost o 20 %. V námitkách nesouhlasil s napadeným rozhodnutím, domnívá se, že pokles pracovní schopnosti činí více než 20 % a žádal, aby byla vyžádána aktuální zdravotní dokumentace a nové posouzení zdravotního stavu. Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí vzhledem k námitkám žalobce a posoudila jeho invaliditu podle § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zák.č. 582/1991 Sb., neboť posouzení zdravotního stavu pro účely stanovení stupně invalidity má být provedeno výhradně podle českých právních předpisů. Podle posudku o invaliditě ze dne 21.11.2012, který byl podán na základě dostupné zdravotní dokumentace vyplývá, že účastník řízení není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., neboť z důvodu nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20 %. Rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. X, oddíl B, položka 1b, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování

invalidity, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti ve středu rozpětí 15 % - 30 %, tj. 20 %.

Žalobou ze dne 27.1.2013 se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí, protože jeho zdravotní stav se nadále zhoršuje, přibýly ušní problémy a z hlediska posouzení věznice je vězněnou osobou, jejíž zdravotní stav neumožňuje trvalé pracovní zařazení. Přesto mu bylo sníženo bodové hodnocení na 20 %, ač se zdravotní stav nadále zhoršuje, a proto se domáhá nového posouzení zdravotního stavu.

Soud vyžádal a provedl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) v Plzni ze dne 24.5.2013. Posudková komise za účasti odborného interního a plicního lékaře hodnotila zdravotní stav na základě lékařských nálezů uvedených v posudkové dokumentaci a na základě údajů uvedených ve vězeňské kartě. Nově měla posudková komise k dispozici audiologické vyšetření ze dne 30.11.2012. Jednání posudkové komise byl posuzovaný přítomen, nepředložil žádný nový nález a orientačně byl přešetřen přítomnými lékaři. Dne 9.3.2011 byl posuzovaný uznán invalidním pro invaliditu prvního stupně pro chronickou obstrukční plicní nemoc II. stádia s prokázanou středně těžkou restriční poruchou, rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo zdravotní postižení uvedené v kap. X, oddíl B, položka 1, písm. b), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., se stanovenou mírou poklesu pracovní schopnosti ve výši 30 % a vzhledem k dalšímu postižení zvýšenou o 5 % na celkových 35 %. Další projednání u OSSZ Plzeň – město dne 22.8.2012 stanovilo rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kap. X, oddíl B, položka 1, písm. b) přílohy k vyhláše, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Podle plicního nálezu došlo ke zlepšení ventilačních funkcí i přes přetrvávající nikotinismus. V námitkovém řízení podle posudku ze dne 21.11.2012 došlo k hodnocení zdravotního stavu shodně, když nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti měla chronická obstrukční plicní nemoc II. stupně. PK MPSV je v souladu s posouzením OSSZ Plzeň – město i v námitkovém řízení, pokud se jedná o stanovení míry poklesu pracovní schopnosti. Jako rozhodující pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s dopadem na pokles pracovní schopnosti hodnotila komise chronickou obstrukční plicní nemoc II. stupně na rozhraní lehké až středně těžké restriční ventilační poruchy, cukrovku ne plně kompenzovanou insulinem, bez orgánových komplikací, stav po demonstrativním suicidálním pokusu oběšením v lednu 2010. Komise hodnotila stav podle kap. X, oddíl B, položka 1, písm. b) na střední hranici uváděného rozmezí, tj. 20 %. Přihlédla ke všem ostatním onemocněním včetně nedoslýchavosti, neboť vlastní rozhodující postižení by spíše odpovídalo spodní hranici uvedeného rozmezí, tj. 15 %. Od přiznání invalidity prvního stupně došlo ke stabilizaci funkčního postižení. Komise neshledala důvod k navýšení míry poklesu pracovní schopnosti. Posudková komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %.

Žalobce byl vyslechnut jako účastník řízení dožádaným Okresním soudem v Jičíně dne 18.10.2013 a ve výsledku uvedl, že má pochybnosti o dostatečném vyšetření svého zdravotního stavu, neboť žádná nebyla provedena, došlo ke zhoršení onemocnění cukrovkou, nosí sluchátko, popřel, že by plicní nemoc měl z kouření a vyslovil pochybnosti o správném vyhodnocení výsledků na bronchitidu, pro kterou se bude léčit rovněž ve věznici.

K nařízenému jednání dne 19.11.2013 se žalobce nedostavil, doručení měl vykázano, neomluvil se, nežádal odročení jednání, soud věc projednal a rozhodl v jeho nepřítomnosti.

Žalovaná navrhla, aby soud žalobu zamítl vzhledem k závěru v posudku PK MPSV v Plzni ze dne 24.5.2013.

Na základě shora provedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Zásadní žalobní námitku – nesprávné a neúplné posouzení zdravotního stavu posuzujícími lékaři soud posuzoval podle posudku PK MPSV se sídlem v Plzni ze dne 24.5.2013. V posudku se posudková komise zabývala zhodnocením zdravotního stavu žalobce na základě všech lékařských nálezů, které měla k dispozici a vycházela nejen z konkrétních vyšetření odbornými lékaři, ale i z výpisu kontrol zdravotního stavu žalobce uvedených v jeho vězeňské kartě. Zdravotní stav žalobce byl posudkovou komisí posuzován a hodnocen ke dni vydání rozhodnutí dne 5.12.2012. Zdravotní stav je v této vězeňské kartě popsán i v průběhu roku 2013, naposledy vyšetření z května 2013, tudíž i po datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudková komise měla proto možnost sledovat vývoj zdravotních postižení žalobce v delším časovém úseku i za datum vydání napadeného rozhodnutí. Rozhodující zdravotní postižení by podle výsledků vyšetření odpovídalo 15% míře poklesu pracovní schopnosti, z důvodu zohlednění ostatních onemocnění posudková komise stanovila míru poklesu pracovní schopnosti ve středu procentního rozmezí, tj. 20 %. Jak komise v posudku konstatuje, hodnotila všechny zdravotní potíže žalobce a vzala je v úvahu při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti. Základní zdravotní postižení je léčbou stabilizováno. Zhodnocení zdravotního stavu podle soudu posudková komise provedla podrobně, zdůvodnila, proč zdravotní stav nelze hodnotit podle jiné příznivější položky pro rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, kterou posudková komise hodnotí přesvědčivě, objektivně a úplně, proto soud pojal závěr posudku jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. Závěr posudku činí napadené rozhodnutí žalované správným a v souladu se zákonem. Soud proto žalobu ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku shora a nepřiznal jí náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. listopadu 2013

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová